

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 lipca 2022 r., znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił przyznania R. S. jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 7 marca 2021 roku, wskazując, iż do urazu doszło wskutek przyczyny wewnętrznej, którą był napad padaczkowy, więc zdarzenie z dnia 7 marca 2022 r. nie było wypadkiem przy pracy.

R. S. wniósł odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę poprzez ustalenie, że zdarzenie z dnia 7 marca 2022 r. było wypadkiem przy pracy i przyznanie mu prawa do jednorazowego odszkodowania. Podniósł, że w wyniku zdarzenia jest bardzo poważnie okaleczony.

W odpowiedzi na odwołanie organ wniósł o oddalenie odwołania w całości, podnosząc jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. S. w dniu 7 marca 2022 r. zatrudniony był na podstawie umowy zlecenia w firmie (...) (...) Jako kierowca busów. Jego obowiązki polegały na wykonywaniu kursów ze S. do B., a na koniec pracy w danym dniu posprzątanie samochodu, jego odkurzenie, umycie na myjni i zatankowanie. T. S. w dniu 7 marca 2022 r. po zakończonym kursie pojechał na myjnię przy ul. (...) w S.. Uruchomił trym mycie. W trakcie mycia, podczas nabłyszczania, szarpnął szlauchem, a następnie poślizgnął się i uderzył głową o maskę samochodu na wysokości lewego lusterka zewnętrznego.

T. S. nie choruje na epilepsję. Pomimo tego w Karcie informacyjnej z (...) nr 1 w S. z dnia 7 marca 2022 r., w którym udzielano mu pomocy, wpisano: „stan po urazie twarzy podczas napadu padaczkowego”.

Dowód: protokół powypadkowy – k. 2-3 pliku I akt organu, zeznania R. S. – k. 17-17v., opinia biegłej z zakresu neurologii T. P. – k. 38-41, Karta informacyjna z (...) nr 1 w S. z dnia 7.03.2022 r. – k. 2 pliku z dokumentacją medyczną, dokumentacja medyczna – k. 23-27 oraz w aktach organu.

R. S., w wyniku ww. wypadku, doznał urazu twarzoczaszki z wybiciem dwóch przednich zębów – siekaczy przyśrodkowych szczęki w pozycjach 11 i 21.

Do upadku nie doszło z przyczyn samoistnych.

W wyniku zdarzenia z dnia 7 marca 2022 r. R. S. doznał 2 % stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu (utrata zębów – pkt 21 tabeli).

Dowód: opinia biegłego z zakresu periodontologii A. Z. – k. 66-68, opinia biegłej z zakresu neurologii T. P. – k. 38-41, dokumentacja medyczna – k. 23-27 oraz w aktach organu.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2002r., Nr 199, poz. 1673 z późn. zm.), ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Stały uszczerbek na zdrowiu stanowi takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nie rokujące poprawy, natomiast uszczerbek długotrwały jest to naruszenie czynności organizmu powodujące upośledzenie jego czynności na okres przekraczający sześć miesięcy, mogące jednak ulec poprawie (art. 11 ust. 2 i 3 ustawy).

Dla oceny, czy dane zdarzenie można uznać za wypadek przy pracy należy odnieść się do przepisu art. 3 powołanej ustawy, który formułuje jego definicję. Zgodnie z nią, za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą, tj. 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych, 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia, 3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy (art. 3 ust. 1 ustawy).

Szczegółowe zasady orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu oraz tryb postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku określa rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania z dnia 18 grudnia 2002 r. (Dz.U. z 2002r., Nr 234, poz. 1974).

Zgodnie z § 8 ust. 1-3 ww. rozporządzenia stopień stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu komisja lekarska ustala w procentach według tabeli norm oceny uszczerbku na zdrowiu stanowiącej załącznik do rozporządzenia, zwanej dalej "tabelą", która jest określona w załączniku do rozporządzenia. Jeżeli dla danego rodzaju uszczerbku tabela określa dolną

i górną granicę stopnia uszczerbku na zdrowiu, komisja lekarska określa stopień tego uszczerbku w tych granicach, biorąc pod uwagę obraz kliniczny, stopień uszkodzenia czynności organu, narządu lub układu oraz towarzyszące powikłania. Jeżeli dla danego przypadku brak jest odpowiedniej pozycji w tabeli, komisja lekarska ocenia ten przypadek według pozycji najbardziej zbliżonej. Można przy tym ustalić stopień stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w procencie niższym lub wyższym od przewidywanego w danej pozycji, w zależności od różnicy występującej między ocenianym stanem przedmiotowym a stanem przewidzianym w odpowiedniej pozycji tabeli.

W przedmiotowej sprawie podważany był fakt, że odwołujący R. S. w dniu 7 marca 2022 roku uległ wypadkowi przy pracy. Organ wskazał na brak przyczyny zewnętrznej zdarzenia z dnia 7 marca 2022 r. Powołał się na fakt, iż w karcie informacyjnej oraz w karcie czynności ratunkowych podczas udzielania pierwszej pomocy wskazano, iż do urazu doszło wskutek przyczyny wewnętrznej, którą był atak padaczkowy. Odwołujący w odwołaniu od zaskarżonej decyzji zaprzeczył, aby do zdarzenia z dnia 7 marca 2022 roku doszło wskutek przyczyny wewnętrznej. Należało zatem w pierwszej kolejności rozważyć w niniejszej sprawie, czy zdarzenie z dnia 7 marca 2022 r. było wypadkiem przy pracy.

Ustalenia faktyczne w sprawie Sąd oparł na treści protokołu powypadkowego i dokumentach znajdujących się w aktach sprawy, w tym w aktach organu, w szczególności na treści dokumentacji medycznej. Prawdziwości i rzetelności sporządzenia tych dokumentów żadna ze stron nie kwestionowała, stąd też Sąd uznał je za miarodajne dla odtworzenia stanu faktycznego sprawy. Ponadto, Sąd opierał się za uznanych za wiarygodne (jako korespondujących z pozostałym materiałem dowodowym) zeznaniach odwołującego przesłuchanego w charakterze strony.

Sąd, z uwagi na fakt, iż rozstrzygnięcie sprawy wymagało specjalistycznej wiedzy medycznej, dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu neurologii i periodontologii m.in. na okoliczność faktu, czy uraz doznany przez ubezpieczonego w dniu 7 marca 2022 r. stanowił wyłącznie następstwo samoistnych schorzeń ubezpieczonego tkwiących w jego organizmie czy też był wynikiem zadziałania przyczyny zewnętrznej.

Z wydanej w sprawie opinii biegłej sądowej z zakresu neurologii T. P. w sposób jednoznaczny wynika, że przyczyną utraty świadomości odwołującego nie były jego samoistne schorzenia, ponieważ był osobą zdrową. Utrata świadomości nastąpiła wskutek poślizgnięcia się i upadku, podczas którego odwołujący się doznał prawdopodobnie silnego urazu głowy. Biegła podkreśliła, że jednorazowa utrata świadomości nie może być kojarzona z napadem padaczkowym, ponieważ takie napady muszą się powtarzać, a ubezpieczony nigdy wcześniej i nigdy później nie miał podobnych epizodów. Według biegłej odwołujący się nie cierpi na jakiegokolwiek schorzenia, które mogłyby sprzyjać wystąpieniu zaistniałego urazu, a jedynym czynnikiem, który mógł ewentualnie sprzyjać zaistniałemu zdarzeniu było

zmęczenie ubezpieczonego ze względu na odbyte 3 kursy między S. a B. w dniu zdarzenia. Biegła wskazała, że z dokumentacji medycznej zawartej w aktach sprawy oraz z badania nie wynika, że istniało jakiegokolwiek schorzenie samoistne, które mogłoby spowodować napad.

Żadna ze stron nie wniosła zarzutów do opinii biegłej.

Z wydanej w sprawie na zlecenie sądu opinii biegłego sądowego z zakresu periodontologii A. Z. także wynika, że przyczyną utraty uzębienia przez ubezpieczonego był czynnik zewnętrzny. Nie cierpi on na schorzenia samoistne w zakresie szczęk, twarzy i jamy ustanej, a także na choroby ogólnoustrojowe, które mogłyby być przyczyną utraty uzębienia przez odwołującego się.

I do tej opinii strony nie wniosły zarzutów.

Sąd przyjął wnioski opinii biegłych za własne i uznał, że zdarzenie z dnia 7 marca 2022 r. spełnia definicję wypadku przy pracy. Niewątpliwie było to zdarzenie nagłe wywołane przyczyną zewnętrzną (poślizgnięcie o uderzenie głową o maskę pojazdu), powodujące uraz, które to zdarzenie nastąpiło podczas wykonywania pracy. Przyczyną upadku ubezpieczonego nie była przyczyna wewnętrzna.

W niniejszej sprawie, poza ustaleniem, czy zdarzenie z dnia 7 marca 2022 r. było wypadkiem przy pracy, należało określić, czy i w jakiej wysokości ubezpieczony doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Z wydanej w sprawie na zlecenie sądu opinii biegłej sądowej z zakresu neurologii T. P. wynika, że ubezpieczony nie doznał żadnego stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu o podłożu neurologicznym w wyniku wypadku przy pracy z dnia 7 marca 2022 r.

Z wydanej w sprawie na zlecenie sądu opinii biegłego sądowego z zakresu periodontologii A. Z. wynika natomiast, że odwołujący doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wyniku omawianego wypadku w wysokości 2 % z uwagi na utratę dwóch zębów. Następstwa te biegły ocenił zgodnie punktem 21 tabeli procentowego trwałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Strony nie wnosiły zarzutów do opinii biegłych także i w tym zakresie.

Sąd, zapoznawszy się z treścią opinii doszedł do przekonania, że zawierały one odpowiedzi na zadane biegłym pytania i opierały się na logicznych wywodach opartych o wszechstronną analizę zgromadzonej dokumentacji medycznej. Biegli w sposób przekonujący uzasadnili swoje stanowiska odnosząc się do obowiązujących przepisów stanowiących podstawę orzekania o uszczerbku na zdrowiu oraz wskazując przesłanki medyczne, które legły u podstaw dokonanych przez nich ocen. Dodatkowo Sąd stoi na stanowisku, że biegły z zakresu periodontologii w sposób prawidłowy, przy zastosowaniu § 8 ust. 3 wspomnianego rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, zakwalifikował utratę dwóch zębów w wyniku wypadku przy pracy z dnia 7 marca 2022 r. wedle punktu 21. Zgodnie treścią przywołanego punktu, uszczerbek na zdrowiu powodowany utratą zębów winno się oceniać jako 1 punkt procentowy za każdy ząb.

W tym stanie rzeczy Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić opiniom biegłych przymiotu wiarygodności. W konsekwencji, nie znajdując podstaw do kwestionowania rzetelności oraz wiarygodności przyjął wnioski obu opinii za własne nie dostrzegając potrzeby ich dalszego uzupełnienia czy złożenia przez biegłych dodatkowych wyjaśnień. Należy zauważyć, że opinia biegłych podlega ocenie - przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. - na podstawie właściwych dla jej przedmiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7.11.2000 r. I CKN 1170/98 OSNC 2001/4/64). Jeżeli opinia biegłego jest tak kategoryczna i tak przekonująca, że sąd określoną okoliczność uznaje za wyjaśnioną, to nie ma obowiązku

dopuszczania dowodu z dalszej opinii biegłych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21.11.1974 r. II CR 638/74 OSP 1975/5/108).

Mając na uwadze wszystko powyższe Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., uwzględnił odwołanie, zmieniając zaskarżoną decyzję i uznając, że R. S. ma prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 7 marca 2022 r.

w wysokości odpowiadającej 2 % stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

ZARZĄDZENIE

1. (...),

2. (...),

3. (...)

4. (...).

22.02.2024 r.